

Pécsi színésznő a Domján Edit Alapítvány művészeti díjasa

Jónás Juditot is ünnepelték

– Fenyicska . . . ? – fürkészi a fiatal színésznő az író tekintetét.

– Igen, a Turgenyev-dramában Fenyicskaként is nagyszerű voltál. Mrozek Tangójában, Weöres Sándor Psiché-jeként, a Velencei kalmárban Neriszsa-ként, vagy Hippia-ként, Salome és legutóbb Josefina Baker szerepében. Na és a tv-filmekben, nem is tudnám most felsorolni valamennyit.

– Szakonyi Károly, az író – nemes drámák szerzője akár még elfogult is lehet, hiszen – *Jónás Judit*, a Pécsi Nemzeti Színház színművésze olyan fiatal, szép és temperamentumos, hogy ez félsiker már önmagában is. A színésznő nemcsak hálás közönségét hódította meg a pécsi évek alatt, hanem elnyerte a szakma elismerését is: a tavaly létrehozott Domján Edit Alapítvány ez évi művészeti díját – a most első alkalommal odaítélt díjat ő vehette át december 23-án este Budapesten a Madách Színházban.

– Az alapítvány egy-egy fiatal, nagyon tehetséges vidéki színésznőt kíván megjutalmazni minden évben – mondja Szakonyi Károly az alapítványi kuratórium elnöke. – Valamennyi nem budapesti színház elküldheti hozzánk jelöltjének nevét; és jellemző, hogy a titkos szavazás során 90 százalékban (!) Juditra adtuk a voksunkat.

– Azt azért hozzá kell tennem, hogy Lengyel György ajánlott – mondja Judit. És reménykedem, hogy a szakma elismerése segíti az önálló cigány színház létrehozását.

Tolnay Klári gratulál a díjhoz

Fotó: Szundi György

Mit lehet még ehhez hozzátenni szavakban?

Az előbb még ott állt fekete túllben, s spanyolosan hátrasmított, kontyba kötött hajjal a Madách Színház színpadán, a leeresztett függöny mögött, ahol – színház a színházban – egy külön pódiumot, Domján Edit emlékére idéző színpadteret rendeztek be a korán elhunyt, a december 25-én 60 éves nagy előd fényképeivel, s ahol varázsos játékát, csilingelő nevetését, vérbő temperamentumát, a televízó képernyőjén is láhatuk. S ahol az emlékest zárásaként Jónás Judit lépett fel Lorca versekkel, köztük „A fekete bú románcát” mondta el a szakma,

a pályatársak, barátok – Tolnay Klári, Gábor Miklós, Mensáros László, Dunai Tamás és mások társaságában.

Csillogott a szeme, majd elcsuklott a hangja, amikor Szakonyi Károly, méltatva eddigi pályafutását, a díjat átadta, s az ezzel járó ezüst nyaklánc Domján Edit medáljával az őt megillető helyére került.

E sorok írója már csak arra emlékezhet, hogy a színésznő valamennyi kolléganője nevében mondott köszönetet, majd elsőként a széksorokban ülő édesanyjához szaladt, hogy váratlan örömét először vele ossza meg.

B. R.